PSALMUL 119 (XVIII)

1. [137]DOAMNE, pururi drept Te-arăți
fără vină-n judecăți,
în a’ Tale judecăți.
[138]Tot ce Tu ne-ai învățat
pe dreptate-ai așezat,
/: pe credință-ai așezat. :/

2. [139]Râvna mea-i că omul rău
uită de Cuvântul Tău,
Doamne, de Cuvântul Tău.
[140]Mult cercat e-al Tău Cuvânt,
și-l iubesc, căci este sfânt,
/: Doamne, întru totul sfânt. :/

3. [141]Mic sunt și disprețuit,
dar nu uit ce-ai poruncit,
ce Tu, Doamne,-ai poruncit.
[142]Veșnică-i dreptatea Ta
și-adevăr e Legea Ta,
/: adevăru-i Legea Ta. :/

4. [143]Am necaz și strâmtorări,
dar caŭt sfinte desfătări,
a’ Scripturii desfătări.
[144]Sfatul Tău e drept în veac:
dă-mi pricepere să-l fac,
/: să-l trăiesc, să-l țin, să-l
fac! :/